

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 25Co/2/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8214203081
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8214203081.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a sudcov JUDr. Daniely Babinovej a Mgr. Miloša Koleka, v právnej veci žalobcu Y.H. P.H., B.. X.XX.XXXX, U. X, X., zastúpeného JUDr. Jaroslavom Bódišom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Humenská 18, proti žalovaným X./ J.C. L.C., B.. X.X.XXXX, A. X, X., X./ W.C. L.C., B.. XX.X.XXXX, Ť. XX, X., zastúpením JUDr. Ivanom Savčákom, advokátom, so sídlom v Bardejov, Partizánska 45, o zaplatenie istiny 12.960,50 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 9.10.2018 č.k. 3C/212/2014 - 179 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Nepriznáva stranám náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 12.960,50 eur s prísl. do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vyslovil, že žalobca má nárok vo vzťahu k žalovaným na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. V dôvodoch rozhodnutia súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobca sa proti žalovaným domáhal náhrady škody z dôvodu, že títo ho fyzicky napadli a spôsobili mu ublíženie na zdraví, keď zavinenie žalovaných bolo preukázané v konaní vedenom na Okresnom súde Bardejov sp. zn. XT/XXX/XXXX. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 438 a nasl. Občianskeho zákonníka. Pri rozhodovaní vychádzal súd prvej inštancie z predložených listinných dôkazov, a to pokiaľ ide o odborné vyjadrenia lekárov T.. X. V., T.. P. P. a T.. G. G. zo dňa X.X.XXXX, kde poškodenie zdravia žalobcu bolo ohodnotených 205 bodmi a vychádzal tiež z odborného vyjadrenia T.. J. S. zo dňa XX.X.XXXX. Podľa tohto vyjadrenia žalobcovi v súvislosti s protiprávnym konaním žalovaných bola diagnostikovaná fobická úzkostná porucha ohodnotená 600 bodmi a v tejto súvislosti žalobca v tomto konaní žiadal náhradu za bolesť za spolu 800 bodov pri hodnote 16,10 eur za jeden bod, čo spolu predstavuje žalovanú istinu. Súd prvej inštancie žalobe vyhovel, príslušenstvo pohľadávky odôvodnil § 517 ods. 1, 2 OZ a o trovách konania strán rozhodol podľa § 255 a nasl. CSP.

3. Proti tomuto rozsudku podali včas odvolanie žalovaní v 1.a 2.rade, ktorí navrhli, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu zamietol, alternatívne navrhli rozsudok zrušiť a vrátiť vec prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie. Žalovaní nesúhlasia s rozhodnutím súdu a vytýkajú súdu prvej inštancie nesprávne právne posúdenie veci. Poukázali na predložené odborné vyjadrenia lekárov, z ktorých vychádzal súd prvej inštancie pri rozhodovaní o náhrade škody a uvádzajú, že z ich strany v priebehu konania bola spochybňovaná relevantnosť týchto odborných vyjadrení, najmä pokiaľ ide o vyjadrenie T.. S., ktorá mala žalobcovi diagnostikovať fobickú úzkostnú poruchu, a ktorú ohodnotila 600

bodmi. Súd prvej inštancie nezobral do úvahy, že odborné vyjadrenie T. S. bolo vyhotovené iba na základe jedného sedenia, pred týmto vyšetrením menovaná nemala možnosť nahliadnuť do zdravotnej dokumentácie žalobcu, nehovoriac o tom, že toto vyšetrenie sa realizovalo zhruba pol roka po úraze žalobcu. Žalobca sa pritom priznal, že sa z diagnostikovaného ochorenia neliečil, neužíval žiadne lieky ani ambulantne nenavštevoval odbornú pomoc. Viedol ďalej plnohodnotný život, študoval na vysokej škole, šoféroval, chodil do zahraničia. Odborné vyjadrenie T. S. sa preto javí pochybné a účelové, zrejme vyhotovené pre účely tohto súdneho konania. Súd prvej inštancie ďalej neposudzoval otázku možnej spoluzodpovednosti žalobcu na úraze, ktorý bol v čase utrpenia úrazu taktiež pod vplyvom alkoholu a zdôrazňuje, že v konaní navrhli vykonať znalecké dokazovanie, ktorým sa mohla potvrdiť, či vyvrátiť relevantnosť odborného vyjadrenia T. S. ohľadom psychického zdravotného stavu žalobcu po úraze. Na tento účel mali žalovaní zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania. Z finančných dôvodov však títo nemohli preddavok zložiť jednorazovou platbou, ale v rámci svojich možností, najmä žalovaný v 1.rade splácal tieto trovy v splátkach, keďže žalovaný v 2.rade je vo výkone trestu odňatia slobody. O tom mal súd prvej inštancie vedomosť, splátky akceptoval, strany sporu do časy, kým nebude vykonané znalecké dokazovanie nenavrhl vykonanie ďalších dôkazov, súd odročoval pojednávania za účelom vykonania znaleckého dokazovania, a preto pre žalovaných bolo prekvapením, keď súd na poslednom pojednávaní dokazovanie ukončil a vyhlásil rozhodnutie. Zároveň súd opomenul pri svojom rozhodovaní zohľadniť fakt, že žalovaní mali záujem riešiť predmetnú záležitosť mimosúdne, načo však žalobca nereagoval. Súd tiež počas celého konania nevyslovil svoje predbežné právne posúdenie veci. Na základe týchto dôvodov navrhli podanému odvolaniu vyhovieť.

4. Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

5. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle zásad vyjadrených v § 379 a nasl. zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných dôvodné nie je.

6. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov uplatnených žalovanými, to či súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne odôvodnil vychádzajúcich z toho, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v oprávnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú význam pre rozhodnutie o odvolaní (do pozornosti II. ÚS SR 78/05).

7. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, vec správne právne posúdil, o veci následne správne rozhodol a skutkové zistenia prvoinstančného súdu majú oporu vo vykonanom dokazovaní.

8. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

9. Podľa § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka, zodpovednosti sa zbaví ten kto preukáže, že škodu nezavinil.

10. Podľa § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne.

11. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda, a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

12. Podľa § 444 Občianskeho zákonníka, pri škode na zdraví sa jednorazové odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

13. V prebiehajúcom konaní medzi stranami konania nebolo sporné, že žalovaní v 1.a 2.rade boli trestným rozkazom Okresného súdu Bardejov zo dňa 27.11.2013 č.k. XT/XXX/XXXX - XXX uznaní vinnými, že dňa 22.6.2013 v čase okolo 00:30 hod. v X. na ulici G. najprv žalovaný v 1.rade fyzicky napadol žalobcu tak, že ho chytil za tričko, hodil o stenu budovy, potom ho päťou ruky uderil do oblasti tváre a následne po tom, ako poškodený spadol na zem, ho jedenkrát nohou kopol do oblasti hlavy, kde sa k nemu pridala aj žalovaný v 2.rade, ktorý ho taktiež jedenkrát nohou kopol do oblasti hlavy a po tom,

čo sa žalobca postavil na nohy, tak ho opäť žalovaný v 1.rade udrel päšťou do oblasti tváre a žalovaný v 2.rade ho dlaňou ruky udrel po chrbte, čím takto svojim konaním spôsobili žalobcovi zranenie, a to otras mozgu, pohmoždenie krku vľavo, odreniny v záhlaví vpravo, odreniny v oblasti hrudníka, krku a ramena v oblasti lopatky vpravo a trvalé poškodenie prvého a druhého zuba vľavo, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia spojenú s práceneschopnosťou 41 dní a zároveň žalobcovi spôsobili aj vecnú škodu vo výške 26,- eur.

14. Žalovaní tak spoločným konaním inému úmyselne ublížili na zdraví a fyzicky na mieste verejnosti prístupnom sa dopustili výtržníctva tým, že napadli iného, čím spáchali prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

15. Uvedený trestný rozkaz Okresného súdu Bardejov nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 17.12.2013.

16. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie. Škodou je ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom. Príčinná súvislosť ako jedna zo zákonných požiadaviek vzniku zodpovednosti za škodu znamená, že medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou musí byť vzťah príčiny a následku, ktorý musí byť bezprostredný (priamy). Rozhodujúca je vecná súvislosť príčiny a následku a túto nemožno riešiť vo všeobecnej rovine, ale vždy v konkrétnych súvislostiach. Pokiaľ ide o zavinenie, toto môže byť úmyselné alebo nedbanlivostné a má charakter subjektívny.

17. Zo spomínaného právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Bardejov vydaného v konaní sp. zn. XT/XXX/XXXX nesporne plynie, že žalovaní v 1.a 2.rade dňa 22.6.2013 fyzicky napadli žalobcu a spôsobili mu škodu na zdraví a týmto rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, je súd v zmysle § 193 Civilného sporového poriadku viazaný.

18. Aj odvolací súd konštatuje, že v konaní nebol preukázaný dôvod pre prípadnú aplikáciu ust. § 441 Občianskeho zákonníka tak, ako to navrhujú žalovaní. Je totiž zrejme, že súd prvej inštancie sa oboznámil aj so spisom Okresného súdu Bardejov sp. zn. XT/XXX/XXXX a ani z jeho obsahu nevyplývajú také okolnosti, ktoré by preukazovali namietané spoluzavinenie žalobcu pri konflikte s oboma žalovanými. Z právoplatného rozhodnutia vydaného v trestnom konaní navyše plynie neprimeraná reakcia žalovaných vo vzťahu k žalobcovi, ktorí po tom ako žalobca spadol na zem, ho ešte nohou kopli do oblasti hlavy a keď sa žalobca postavil na nohy, žalovaní naňho ďalej útočili a spôsobili mu popísané zranenia.

19. Zodpovednosť za škodu plní predovšetkým reparačnú funkciu, tzn., že škodca má povinnosť nahradiť škodu v rozsahu, v akom ju spôsobil, pričom rozsah a spôsob škody je upravený zákonom (§ 442 až § 449). Odvolací súd zdôrazňuje, že aj keď pri rozhodovaní o nároku na náhradu škody má súd skúmať, či sú dané zákonné predpoklady na zníženie požadovanej náhrady škody podľa § 450 Občianskeho zákonníka (R 34/1969) je zrejme, že v prejednávanej veci aplikácia tohto zákonného ustanovenia nie je opodstatnená, keďže zníženie náhrady škody neprichádza do úvahy, ak ide o škodu spôsobenú úmyselne ako v prípade žalovaných vo vzťahu k žalobcovi s odkazom na uvádzané právoplatne ukončené trestné konanie.

20. Pokiaľ ide o rozsah poškodenia zdravia žalobcu a jeho bodové ohodnotenie, toto vyplýva z predloženého lekárskeho posudku (§ 7 zákona č. 437/2004 Z. z. v znení platnom k 22.6.2013) vyhotoveného T. P. P. a T. G. G. zo dňa 30.8.2013, ktorí za poškodenia zdravia žalobcu - vyrazenie zubov alebo extrakcia následkom úrazu (2 zuby), zmliaždenie krku bez poranenia krčných orgánov, pomliaždenie ťažšieho stupňa ramena vpravo, pomliaždenie ťažšieho stupňa ramena vľavo, otras mozgu stredného stupňa, subarachnoidálne krvácanie, stanovili celkový počet 205 bodov.

21. Podľa lekárskeho posudku T. J. S. z 20.1.2014 v súvislosti s úrazovým dejom, ktorý spôsobili žalovaní, stanovila vo vzťahu k žalobcovi fobickú úzkostnú poruchu nešpecifikovanú F 40-9, ktorú bodovo ohodnotila podľa položky č. 255 rozsahom 600 bodov. T. J. S. - P. zotrvala na záveroch

vyjadrených v tomto posudku, aj vo svojej výpovedi realizovanej prostredníctvom dožiadaného súdu dňa 2.3.2017 za prítomnosti právnych zástupcov strán sporu.

22. V súvislosti s takto predloženými lekáorskými posudkami, žalovaní v priebehu prvoinštančného konania ich závery namietali a zároveň požiadali o znalecké dokazovanie ustanovením znalca z odboru psychológie/psychiatrie, ktorým by bol preukázaný vplyv utrpeného úrazu na telesnú a psychickú integritu žalobcu, keďže predovšetkým posudok T.. J. S. nepovažovali za relevantný. V tejto súvislosti súd prvej inštancie uznesením zo dňa 23.1.2018 č. k. 3C/212/2014 - 147 uložil žalovaným v 1.a 2.rade povinnosť spoločne a nerozdielne zložiť preddavok na znalecké dokazovanie vo výške 250,- eur na účet OS Bardejov do 3 dní od právoplatnosti uznesenia a následne uznesením zo dňa 19.4.2018 č. k. 3C/212/2014 - 158 sťažnosť žalovaných proti tomuto uzneseniu zamietol.

23. Je potrebné zdôrazniť, že v súčasnosti v zmysle Civilného sporového poriadku, súd zásadne vykonáva len tie dôkazy, ktoré navrhli strany sporu, a ak strana sporu navrhne vykonať dôkaz znaleckým posudkom, musí zložiť preddavok na toto dokazovanie, okrem prípadu, ak je oslobodená od súdnych poplatkov. Je potrebné pripomenúť, že zákonné, či vecné oslobodenie od súdnych poplatkov je irelevantné a to aj v prípade žalovaných, ktorí sú oslobodení od poplatkov, ale zo zákona podľa § 4 zákona č. 71/1992 Zb.. Žalovaní nezložili preddavok na trovy znaleckého dokazovania, ktoré navrhli, súd prvej inštancie im v tejto súvislosti neumožnil uhradiť preddavok v splátkach, a preto ani nemohol navrhnutý dôkaz znaleckým posudkom vykonať s poukazom na ust. § 253 ods. 2, 3 CSP.

24. Žalovaní v 1.a 2.rade ďalej namietali, že súd prvej inštancie nedodrжал zákonný postup podľa § 181 ods. 2 CSP. K uvedenému odvolací súd poznamenáva, že cieľom tohto zákonného ustanovenia bolo zamerať procesnú aktivitu strán na skutočnosti, ktoré sú podľa posúdenia súdu sporné, teda viesť strany už počas konania k tomu, aby dokázali predvídať rozhodnutie súdu. Okrem toho, cieľom bolo zjednodušiť a zrýchliť konanie tak, aby sa nevykonávali zbytočné dôkazy, ktoré súd nepovažuje za dôležité a nevenovala sa pozornosť bezdôvodným skutkovým tvrdeniam, ktoré podľa súdu sú buď nesporné alebo právne bezvýznamné. Uvedené zákonné ustanovenie upravuje len postup súdu prvej inštancie pri vedení konania. V zmysle judikatúry Ústavného súdu SR (IV. ÚS 16/2012) právny názor a hodnotiace úsudky sú vlastné až samotnému rozhodnutiu vo veci, nie však postupu súdu podľa § 181 ods. 2 CSP. Porušenie tohto zákonného ustanovenia žiadnym spôsobom nelimituje stranu pri realizácii jej procesných práv, napr. v práve zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, či zhrnúť svoje návrhy a pod.. Preto ani nezakladá zmätočnosť rozhodnutia a nie je procesnou vadou konania, ktorá by odôvodňovala postup podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP.

25. Výška náhrady za predložené bodové ohodnotenie poškodenia zdravia žalobcu zodpovedá predpokladom § 5 zákona č. 437/2002 Z.z. a správne je aj rozhodnutie súdu prvej inštancie o trovách konania strán sporu. S poukazom na všetky uvádzané dôvody tak odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny postupom podľa § 387 CSP.

26. O trovách tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, 2 CSP. Žalovaní vzhľadom na výsledok odvolacieho konania nemajú právo na náhradu trov a žalobcovi v tomto štádiu konania trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).